

GUIA DE DISSENY D'ESPACIS DE JOC NEUROINCLUSIUS

Dissenyant espais públics per infants
amb autisme i les seves famílies



ASD Publics

Activant Espais amb Públics NeuroDiversos

Socis del projecte



Col·laboradors



Amb el suport de



El projecte ASD Publics de l'EIT Community New European Bauhaus compta amb el suport de l'Institut Europeu d'Innovació i Tecnologia (EIT), un organisme de la Unió Europea

Text: © Autores

Imatges: © Universitat Oberta de Catalunya (UOC). Per Jordi Ribot (Iconna) i Blanca Calvo Boixet.

Document: © CC-by-sa-nc consorci ASD Publics

Finançat per la Unió Europea. Tanmateix, els punts de vista i opinions expressades en aquest document són els dels autors i no necessàriament reflecteixen els de la Unió Europea o de l'Institut Europeu de la Innovació i la Tecnologia (EIT). Ni la Unió Europea ni l'autoritat que concedeix l'ajuda poden ser considerats responsables d'aquestes.

MANUAL DE DISSENY

Resum

Aquest document mostra una sèrie de pautes per al disseny d'espais de joc exteriors per a infants amb autisme i les seves famílies. Aquestes guies de disseny s'han desenvolupat a través dels aprenentatges d'ASD Publics, un projecte de la Nova Bauhaus Europea que té com a objectiu millorar els espais públics amb i per als infants autistes i les seves famílies.

El document està concebut com un manual fet a partir de pautes i recomanacions de disseny. S'exposen les característiques d'una àrea de joc, els seus elements de joc, així com consideracions sobre com gestionar-la per a ser inclusiva per nens amb autisme.



ASD Publics has been financed by the European Institute of Innovation and Technology (EIT), a body of the European Union.

Índex

INTRODUCCIÓ	6
CARACTERÍSTIQUES GENERALS DE L'ÀREA DE JOC	7
Reducció d'estímuls externs	8
Mitigació de l'escapisme	8
Espais intuïtius i fàcils de navegar	9
Surveillance spaces and easy access for parents	9
No separar elements de joc per edats	10
CARACTERÍSTIQUES DELS ELEMENTS DE JOC	11
Augmentar les oportunitats de joc sensorial	12
Adaptar les jocs d'estimulació motora	13
Incloure espais de calma/refugi	14
Gestionar el temps d'espera	15
Facilitar les transicions	15
GESTIÓ DE L'ESPAI	16
ALTRES MESURES	19

Autors

Blanca Calvo Boixet, Raquel Colacios (Laboratori de Transformació Urbana i Canvi Global, Universitat Oberta de Catalunya, TURBA-UOC); Loreto Nàcar García (Institut Global del Neurodesenvolupament, IGAIN); Benedetta Rodeghiero (Laboratori d'Emergències Urbanes, LEMUR)

Equip d'Investigació

Ramon Ribera-Fumaz, Paco González-Gil, Mònica Cerdán Chiscano (Laboratori de Transformació Urbana i Canvi Global, Universitat Oberta de Catalunya, TURBA-UOC); Aina Sangüesa (Institut Global del Neurodesenvolupament, IGAIN); Teresa García (Laboratori d'Emergències Urbanes, LEMUR).

SOBRE ASD PUBLICS

CIUTATS JUGABLES PER A TOTHOM

Activant Espais amb Publics neuroDiversos (ASD Publics) és un projecte de la Nova Bauhaus Europea que té com a objectiu millorar l'espai públic, i en particular els espais de joc públics, amb i per a infants amb autisme i les seves famílies i cuidadors. El projecte ha desenvolupat mètodes i eines de coneixement, concretament directrius de disseny i una metodologia de co-creació, per informar als professionals urbans i a l'administració pública sobre les dificultats a les que s'enfronten aquesta comunitat en aquests espais, així com maneres de mitigar-les. Aquestes eines s'han creat a partir dels resultats de diverses activitats de recerca, incloent quatre tallers participatius de cocreació que van explorar noves maneres d'involucrar els infants amb autisme mitjançant el joc i maneres creatives d'explorar la multisensorialitat i la connectivitat amb l'espai.

AGRAÏMENTS

Volem expressar el nostre més profund agraïment a totes les famílies i infants que han participat en les activitats de recerca del projecte. ASD Publics no hauria sigut possible sense la vostra col·laboració. També volem agrair a les membres del Consell Assessor d'ASD Publics, Amaia Hervás, Maria Heras i Zaida Muxí, la vostra orientació en els moments crítics del projecte.

També estem molt agraïts a Aprenem Autisme Associació, a la Federació Catalana d'Autisme així com a Xavier Altimira i Raquel Motllor pel seu inestimable suport i dedicació al projecte. Moltes gràcies als experts que van participar en les sessions de debat. També volem expressar el nostre sincer agraïment al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) per acollir i col·laborar en el Col·loqui Espai Públic, Joc i Neurodiversitat i a l'Escola Jaume I per acollir un taller. Finalment, volem donar les gràcies a la Nova Bauhaus Europea i a l'Institut Europeu de Tecnologia pel suport al projecte.



INTRODUCCIÓ

Malgrat els enormes avenços per fer més inclusius i accessibles per a tothom els espais públics, **alguns col·lectius encara tenen dificultats per utilitzar i gaudir-ne, com per exemple les persones neurodivergents i, especialment, els nens amb Trastorn de l'Espectre Autista (TEA)**. El TEA és una condició del neurodesenvolupament caracteritzada per alteracions en la comunicació social, comportaments repetitius i patrons d'interès restringit que afecta un nombre creixent de persones al llarg de la seva vida, provocant aïllament social, ansietat, depressió i trastorns per dèficit d'atenció i hiperactivitat entre adults.

Les dificultats per accedir als espais públics agreugen el risc d'exclusió social d'aquest col·lectiu i els impedeix jugar i fer exercici a l'aire lliure, impeding que aprofitin els múltiples beneficis sensoriomotors, emocionals i socials que la natura té per a infants i joves amb TEA, des de la reducció de l'ansietat a la millora les habilitats sensorials. La seva exclusió d'aquests espais també afecta les seves famílies, especialment quan la persona amb autisme és encara un nen i necessita l'acompanyament d'un adult.

El disseny dels espais públics rarament té en compte les necessitats dels infants amb autisme i les seves famílies. Aquesta comunitat té greus dificultats per trobar espais adequats a les necessitats dels seus fills i filles. La invisibilitat d'aquesta comunitat en les estratègies i polítiques urbanístiques de la ciutat exposa absències tant en la consciència social com en el coneixement dels professionals urbans sobre les necessitats específiques d'aquest col·lectiu. Aquesta situació comporta costos socials més amplis si no

s'atenen. Tot i que hi ha un gran coneixement sobre l'autisme, gairebé no hi ha col·laboració entre els professionals urbans i els experts que tenen aquests coneixements ni amb la comunitat afectada. Per tal de salvar aquesta bretxa, calen noves eines per dissenyar espais de joc sostenibles per i amb els infants amb autisme i les seves famílies per promoure espais públics veritablement inclusius per a tothom.

ASD Publics sorgeix d'aquesta necessitat. Més concretament, el projecte ha desenvolupat mètodes i eines de coneixement per informar els professionals urbans i a l'administració local sobre les dificultats a les què s'enfronta aquesta comunitat en aquests espais, així com per mitigar aquests problemes.

El projecte ha culminat amb dos documents: La **Guia de Disseny d'Espais de Joc Neuroinclusius** amb indicacions per a dissenyar un espai públic de joc inclusiu i la **Guia de Cocreació Neuroinclusiva** (el present document) que descriu la metodologia seguida per incloure infants amb autisme i les seves famílies al disseny de parcs públic infantil. Aquests documents estan elaborats com a manuals pràctics i s'adrecen a col·lectius de veïns, associacions de veïns, estudis d'arquitectura i disseny urbà, responsables polítics i qualsevol entitat o individu disposat a crear un parc infantil inclusiu o a transformar-ne un d'existent per fer-lo més inclusiu.

El present document descriu una metodologia per dissenyar zones de joc amb infants amb autisme i les seves famílies. S'estructura en dos apartats principals. El primer descriu els actors que s'impliquen en el procés de cocreació i el segon descriu les fases del projecte.

Aquest document s'estructura en quatre apartats: 1) característiques generals de l'espai de joc, 2) elements de joc, 3) gestió de l'espai i 4) altres mesures. Els temes a) seguretat i b) qüestions socials es desenvolupen transversalment en els quatre apartats.

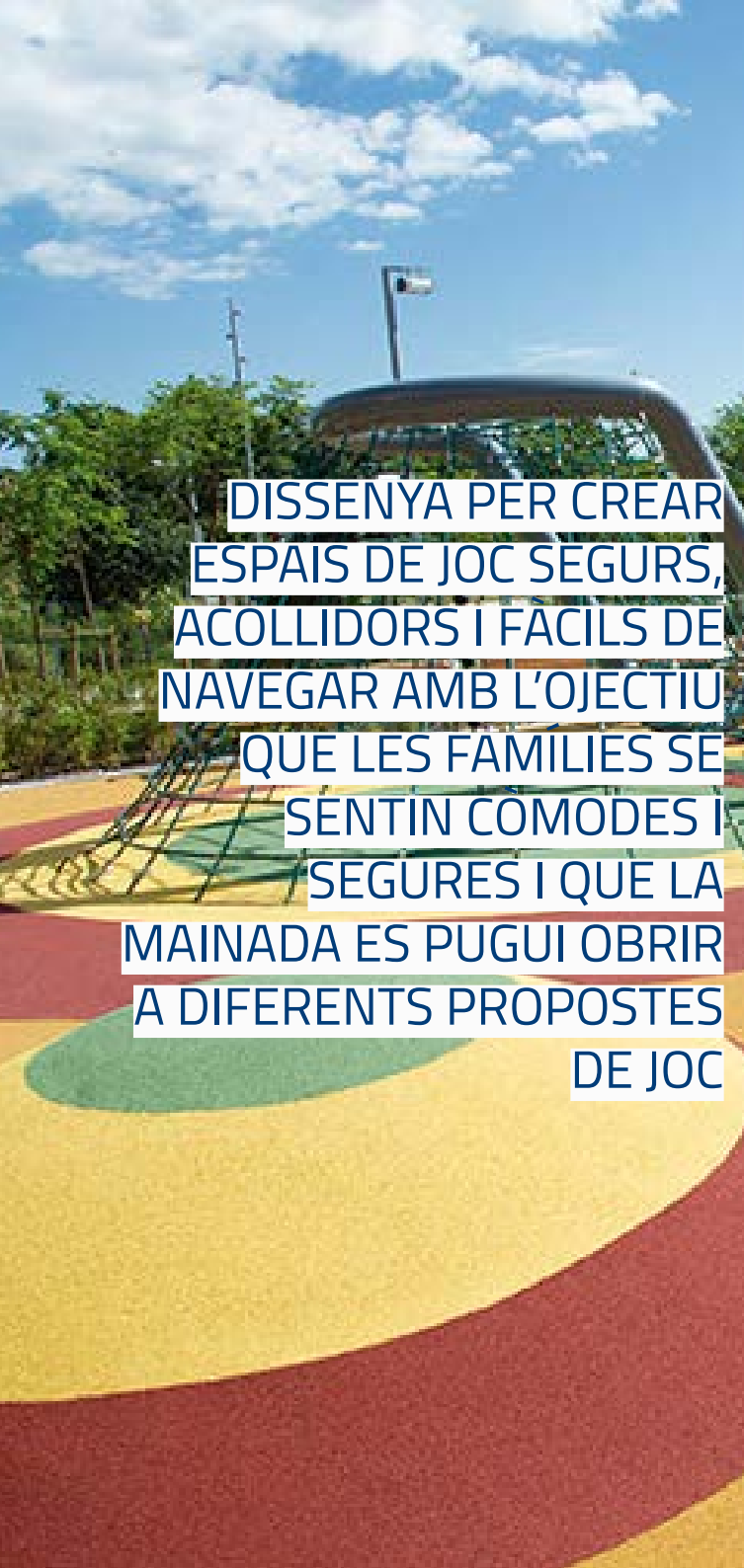
Com a principi general, les directrius de disseny d'aquest document se centren en la millora de l'experiència de joc dels infants autistes, amb l'objectiu que sigui un moment alegre i relaxat. També pretenen garantir la seguretat, una de les preocupacions més importants per a les famílies, i minimitzar les situacions d'estrès i frustració, tant per als nens en l'espectre autista com per a les seves famílies, ja que les experiències passades tenen un gran impacte en el seu desig de tornar a un espai determinat o tornar a jugar un joc.

Nota sobre la Terminologia

La terminologia correcta per referir-se a aquells que han rebut un diagnòstic d'autisme és un tema de debat. A partir d'investigacions sobre terminologia acceptada i després de consultar els llocs web de diverses organitzacions europees que tracten amb l'autisme, així com les associacions d'autisme associades amb el projecte, ASD Publics combina les expressions 'persona/es autista/es', 'persona/es en l'espectre autista' i 'persona/es amb autisme'.



CARACTERÍSTIQUES GENE- RALS DE L'ÀREA DE JOC



**DISSENYA PER CREAR
ESPAIS DE JOC SEGURS,
ACOLLIDORS I FACILS DE
NAVEGAR AMB L'OJECTIU
QUE LES FAMÍLIES SE
SENTIN CÒMODES I
SEGURES I QUE LA
MAINADA ES PUGUI OBRIR
A DIFERENTS PROPOSTES
DE JOC**

En aquest apartat es descriuen les característiques generals que s'han de tenir en compte a l'hora de dissenyar una nova àrea de joc apta per a l'autisme o transformar-ne una existent amb aquesta finalitat. Això inclou reduir els estímuls externs, mitigar l'evasió, fer espais fàcils de navegar, facilitar que els adults puguin veure i ajudar el seu fill en tot moment i reunir elements de joc per a diferents edats en un mateix espai.

Reducció d'estímuls externs

Molts infants en l'espectre autista se senten aclaparats per estímuls externs. A les ciutats, el soroll del trànsit, els llums, les aglomeracions i altres elements estimulants poden estressar-los, i els poden desregular emocionalment. Per tant, és important buscar solucions per reduir els estímuls externs a l'hora de dissenyar espais perquè gaudeixin plenament del seu temps de joc. Això no només reduirà l'ansietat, sinó també possibles distraccions durant el temps de joc.

Pautes de disseny:

- Identificació d'emplaçaments per a nous parcs: distanciament del trànsit rodat.
- Disseny d'un parc nou en un espai existent: Allunyar el parc infantil del trànsit de vehicles i protegir-los d'activitats perturbadores com els jocs de pilota o la presència de gossos.
- Adaptació del parc o eines complementàries de disseny: Barreres visuals i acústiques.

Solucions específiques de disseny:

- Barreres vegetals
- Dunes
- Topografia

Mitigació de l'escapisme

Una característica comuna dels infants autistes és que acostumen a fugir de manera inesperada. Això pot passar quan alguna cosa a prop els crida l'atenció o quan l'activitat que estan fent no és tan atractiva com una altra cosa que passa a prop. Al parc, els nens amb autisme sovint fugen sense cap sentit de perill, posant en risc la seva seguretat personal. Per als pares, pot ser una situació estressant que, finalment, els dissuadeixi d'anar al parc amb els seus fills.

Pautes de disseny:

- Espais tancats amb porta en parcs petits i/o quan són a prop d'una carretera o altres elements perillosos.
- Parcs més grans o parcs més allunyats dels elements perillosos (si és possible)
- Zones de joc fàcilment intel·ligibles.
- Topografia o separar per nivells la zona de joc.

Solucions específiques de disseny:

- Perímetres (inter) actius - Tanques com a oportunitat d'interactuar, jugar i descansar.
- Seients/espais de descans dins del perímetre: explorar el disseny innovador de bancs multifuncionals (per exemple, inspirant-se en el concepte de franges de Möbius).

Espais intuïtius i fàcils de navegar

Una de les característiques de l'autisme és la necessitat d'estructura. Els espais de fàcil navegació fan que l'experiència dels nens autistes al parc sigui més senzilla i agradable, facilitant-los triar on i amb què jugar i minimitzant les situacions estressants.

Pautes de Disseny:

- Grouping play elements per type of play
- Using pavement texture and colour as a structuring element
- Safe space approach (being able to look from outside before intervening to play)
- Wayfinding and universal accessibility in signaging

Transversal:

Els espais de fàcil navegació també milloren la seguretat, ja que ajuden a minimitzar els xocs amb gronxadors i tirolines, indicant clarament els espais de moviment i les zones dels elements de joc.

Solucions específiques de disseny:

- Paviments naturals sensorials
- Paviments de color

Espais de vigilància i de fàcil accés pels pares

La seguretat en les zones de joc públiques és una de les preocupacions més habituals i urgents de les famílies de nens amb autisme, que voldrien que la seva experiència al parc fos més segura i relaxada, tant per als seus fills com per a ells. No poder veure i arribar a on són als seus fills mentre juguen és una causa d'estrès per als acompanyants. Alguns parcs tenen grans circuits de psicomotricitat d'on els nens amb autisme poden voler sortir o aturar-s'hi a mig camí, sovint bloquejant el circuit per a altres nens i causant angoixa i confusió. En aquestes situacions, els adults tenen dificultats per ajudar als seus fills, sobretot quan això passa en espais elevats

o massa estrets perquè un adult hi pugui cabre. Per altra banda, els circuits tenen espais tancats que fan

que els pares perdin de vista els seus infants. Això sol estressar-los ja que molts infants autistes tendeixen a sortir corrents del circuit sobtadament cap a qualsevol direcció aleatòria. Per aquests motius, els espais de joc sensibles als infants autistes i les seves famílies haurien d'incloure zones de plena visibilitat per als adults i garantir que tots els elements de joc siguin accessibles per ells.

Pautes de disseny:

- Assegurar la visibilitat minimitzant les obstruccions visuals de les zones de vigilància/ repòs dels adults.
- Assegurar que els adults puguin arribar al seu infant en espais elevats, d'on puguin caure la mainada, i als espais tancats, on la canalla pugui "encallar-se".

Transversal:

- Seguretat: els adults tenen una visió clara dels seus fills.
- Social: minimitzar les possibles situacions d'angoixa si s'inicia una crisi dins d'un element de joc.

Solucions específiques de disseny:

- Àrees de joc/seure esgraonades on els pares poden seure i mirar els seus fills des de dalt.
- Obertures a elements de joc tancats

No separar elements de joc per edats

Alguns infants amb autisme prefereixen jugar amb elements del parc infantil dissenyats per a mainada més petita. Aquest podria ser el cas dels infants amb un desenvolupament lent de les habilitats motrius o de joc. A més, alguns infants autistes amb interessos restringits prefereixen utilitzar elements que ja saben utilitzar i per a ells pot representar un repte aprendre a utilitzar nous elements. Per això, recomanem que els espais de joc s'estructurin per tipus d'activitat de joc més que per edat, sempre tenint en compte la seguretat com a prioritat.





CARACTERÍSTIQUES DELS ELEMENTS DE JOC

Augmentant les oportunitats de joc sensorial

Alguns infants en l'espectre autista amb un processament sensorial diferent se senten més atrets pel joc de manipulació o sensorial amb objectes que no pas pel joc funcional o el joc simbòlic. Tenen un major interès per jocs que proporcionen una intensa retroalimentació sensorial i per les accions repetitives i causa-efecte. Així, augmentar el joc sensorial a les zones de joc públiques satisfaria millor els seus interessos de joc i augmentaria la seva motivació per jugar a l'aire lliure.

Pautes de disseny:

- Estímul auditiu
- Estímul tàctil
- Estímul visual

Solucions específiques de disseny:

- Estímuls auditius: introduir elements que sonin quan es mouen o trepitgen. Sons naturals. Introduir els estímuls auditius lluny d'altres zones de joc, ja que alguns infants autistes són hipersensibles al soroll i això pot ser una molèstia per a ells.
- Estímuls tàctils: introduir una gran varietat de textures i elements de temperatura tàctil amb diferents formes i consistència, elements a ser

manipulats (fulles, pedres, trossos d'escorça, sorra, aigua...).

- Estímuls visuals: introduir elements per mirar a través, poden incloure colors i malles, i diferents textures o patrons visuals.
- Dissenyar elements permanents perquè elements no permanents per a l'estimulació sensorial s'hi puguin encoblar, penjar o incorporar d'alguna manera. Per exemple, ganxos o barres on penjar un gronxador de tela, estructures on construir una teranyina o per enganxar teixits elàstics per sostenir-s'hi.



Adaptar elements de jocs d'estimulació motora

Alguns infants autistes amb interessos restringits prefereixen utilitzar elements de jocs que ja saben utilitzar, i aprendre a utilitzar de nous els pot ser un repte. Això limita enormement les seves opcions de joc, reduint les seves oportunitats d'estimulació psicomotriu i els beneficis que se'n deriven, i fent que s'avorreixin fàcilment. Per mitigar aquest problema és important oferir una varietat d'opcions d'estímuls psicomotors per satisfer l'interès de tots els infants i fer-los els més fàcils d'usar possible, afegint informació sobre com fer servir els diferents elements de joc (vegeu la secció 4).



Pautes de disseny:

- Elements de joc multifuncionals (vegeu exemples a sota) que permetin als infants triar com utilitzar-lo, oferint una varietat més àmplia d'opcions de joc.
- Circuits direccionals psicomotors i estructures obertes de múltiples entrades.
- Elements mòbils perquè els infants creïn el seu propi espai de joc, que permetin que l'infant decideixi com jugar i fomentin l'autonomia i la creativitat.



Specific design solutions:

- Balancejar-se: gronxadors, tirolina, balança, molla.
- Saltar: Trampolins, "fites" per saltar.
- Lliscar: Tobogan, pendents, elements per arrossegar-se estirant.
- Escalar: xarxes de corda (millor que rocòdroms).
- Girar: Plataformes giratòries.
- Fer equilibris: elements pivotants (tipus lletia), elements estrets per caminar.
- Córrer: Espais oberts sense obstacles.
- Altres: Pèndols per esquivar o per passar-se mútuament.
- Elements de joc multifuncionals com ara superfícies inclinades, superfícies planes col·locades a diferents altures, forats per passar o entrar, petits turons o ressalts, o una combinació d'aquests o altres elements.
- Circuits i camins lineals amb una seqüència d'elements de joc consecutius.
- Circuits no lineals, on s'ofereixen simultàniament diversos elements de joc en cada punt, que permeten que els nens puguin triar el seu propi camí



**ESPAIS QUE PERMETIN
AÏLLAR-SE EN UN MOMENT
DONAT SÓN ESSENCIALS
PER EVITAR LA LA SOBRE-
ESTIMULACIÓ EN INFANTS
HIPERSENSIBLES**

Incloure espais de calma/ refugis

Els infants autistes solen sentir-se aclaparats pels estímuls. Els parcs infantils són, doncs, espais que poden provocar molt d'estrès, tant pels estímuls externs de l'exterior de la zona de joc com, sobretot, per l'ambient caòtic, impredecible i sorollós propi de les zones de joc infantil. Això pot fer que nens autistes no vulguin jugar en les zones de joc públiques o, en el pitjor dels escenaris, conduir a la desregulació emocional. En aquestes situacions, els nens autistes tendeixen a fugir o a buscar refugi en espais tranquils i a prop dels seus familiars adults. Cal, doncs, incorporar espais que proporcionin un entorn tranquil i segur per millorar la seva experiència a les zones de joc públiques

Pautes de disseny:

- Crear espais tranquils dins del parc, a certa distància de les zones de joc actiu, en les que els infants puguin descansar o dur a terme activitats de joc més tranquil·les sols o amb els seus familiars.
- Incorporar petits espais tancats on els infants puguin aïllar-se. Aquestes solucions s'han de dissenyar d'acord amb els requisits de seguretat i higiene i facilitant-ne el manteniment.

Solucions específiques de disseny:

- Prioritzar materials naturals i agradables per cuidar l'estimulació sensorial.
- Petits recintes (tipi, caseta, tub), on amagar-se o dur a terme activitats relaxades.
- Forats o cistelles, com un niu, en els que es puguin sentir recollits.



Gestionar el temps d'espera

Aprendre a seguir les regles socials requereix un conjunt complex d'habilitats que els nens neurotípics aprenen fàcilment amb el temps. Sense l'ajuda d'un ensenyament directe o de suports visuals que expliquin algunes de les normes socials, l'experiència dels nens amb autisme al parc pot ser estressant. En aquest sentit, esperar que un element de joc estigui lliure quan un altre nen l'utilitzi pot ser una experiència estressant i comportar una desregulació emocional. Incorporar solucions que mitiguin aquest problema els ajudarà a funcionar de manera més independent i desenvolupar habilitats socials i reduirà l'estrès per a ells i les seves famílies.

Pautes de disseny:

- Incorporar elements que ajudin els infants autistes a entendre que han d'esperar que els elements de joc estiguin disponibles.
- Incorporar elements d'espera activa, especialment per aquells elements de joc que tendeixen a tenir una major demanda, per fer més agradable el temps d'espera.

Solucions específiques de disseny:

- Incloure un gran rellotge de sorra que els infants que esperen per utilitzar un element de joc específic puguin girar.
- Incloure suports visuals que expliquen les "regles d'espera".

- Incorporar petits jocs que amenitzin el temps d'espera, en particular en aquells elements que tenen una demanda més alta.

Facilitar les transicions

Els canvis i les transicions són un repte per als infants amb autisme. Necessiten temps i suport per passar les transicions d'una manera relaxada. Sortir del parc pot ser un moment difícil per a ells i les seves famílies, sovint provocant rebequeries. El disseny de zones de joc aptes per a l'autisme els ha de facilitar la comprensió de les transicions d'un element de joc a un altre i de l'àrea de joc a l'exterior.

Pautes de disseny:

- Introduir camins clars que guïin a l'entrada/ sortida de l'àrea de joc.
- Introduir jocs que portin al punt d'entrada/sortida de l'espai de joc o incorporar-hi jocs sensorials propers per ritualitzar el moment d'entrada i sortida de l'espai de joc.
- Espais de transició adequats entre zones de joc en què els infants autistes estiguin exposats a diferents experiències sensorials.



GESTIÓ DE L'ESPAI

Espais o franges horàries tutelats

A més dels esmentats reptes que els infants amb autisme i les seves famílies s'enfronten a les zones de joc públiques, i en gran part per aquests, també es troben amb nombrosos problemes socials relacionats amb l'estigma i amb altres famílies que no entenen la situació. Una possible solució que podria ajudar a les famílies a gaudir millor de les zones de joc públiques i alhora conscienciar la ciutadania és incorporar la presència d'una "persona de suport al joc" a les zones de joc públiques.

Pautes de disseny:

La presència de "monitors" ajudaria a les famílies dels infants en l'espectre autista. Podrien actuar com a mediadors per evitar conflictes amb altres nens i famílies i conscienciar sobre les necessitats dels nens amb neurodiversitat. També podrien ajudar amb els diferents elements de joc i explicar utilitzar elements nous que poden requerir una determinada explicació, com ara temporitzadors per a la gestió d'espera. A aquests "monitors" se'ls podria assignar franges horàries específiques en diferents àrees de joc, cobrint-ne diverses en diferents moments del dia, o assignar-les a zones de joc concretes.

Solucions específiques de disseny:

Crear un nou programa públic, o adaptar-ne un ja existent, en el qual un monitor doni suport a les famílies dels diferents parcs de la ciutat. Parcs específics en moments concrets podrien introduir el monitor o figura de suport perquè ajudi a evitar els conflictes i afavoreixi el joc dels nens amb autisme.





Gestió d'elements no permanents

Alguns elements de joc que els agrada als infants amb autisme, com ara gronxadors de tela, coixins, pilotes d'estirament, mantes pesades, bosses sensorials i tipis, no poden romandre permanentment a l'espai públic perquè no són prou "resistents". Altres elements, com peces de fusta, amb les quals es podrien crear oportunitats de joc per a ells, així com per a altres infants, tampoc poden quedar-se a l'espai públic perquè es podrien robar fàcilment.

Alguns d'aquests materials es podrien incorporar com a elements no permanents, encoblant-los a estructures permanents robustes (vegeu l'apartat 2). Per tant, cal gestionar aquests elements no permanents per garantir que estiguin disponibles per al seu ús i durin.

Per fer-ho, proposem tres opcions que requereixen diferents nivells d'implicació del govern local:

Incorporar contenidors o baguls gestionats per l'ajuntament a on s'emmagatzemin aquests elements no permanents. Els monitors podrien gestionar aquests contenidors i baguls, assegurant-se que tots els materials es retornin i estiguin en bon estat.

Incorporar baguls cedits per l'administració local però gestionats per associacions de veïns o d'autisme.

En aquets cas, convindria realitzar inspeccions periòdiques per assegurar-se que tots els materials estan en bones condicions i que no s'afegeixen materials inadequats o insegurs.

Cada família porta el seu material de casa.



ALTRES MESURES

Campanyes de conscienciació

La gran majoria dels reptes i demandes a què s'enfronten les famílies d'infants autistes amb relació als espais de joc públics són en realitat qüestions socials. Aquest aspecte queda fora de l'àmbit d'aquest projecte, però és important tenir-lo en compte en futures investigacions i al dissenyar àrees de joc infantil.

Campanyes de sensibilització (anuncis, xarxes socials...).

Senyals als parcs (Parc Inclusió per a nens amb neurodiversitat).

Creació d'una aplicació digital

Les subseccions següents recullen una sèrie de reptes als quals s'enfronten els infants en l'espectre autista i les seves famílies durant el temps de joc als espais públics per als quals la creació d'una aplicació digital podria ser una solució adequada i útil. Aquesta aplicació recopilaria tota la informació sobre les zones de joc públiques d'una ciutat concreta. Per a cada-suna d'aquestes, incorporaria imatges i un llistat d'elements de joc. També inclouria suports visuals que mostressin com utilitzar tots els elements de joc de la ciutat, així com una secció de comentaris on les famílies d'infants amb autisme podrien compartir les seves opinions sobre les zones de joc amb altres famílies. Aquest recurs també seria una gran font d'informació per a l'administració pública.

Informació sobre l'ús dels elements de joc

Seguir les instruccions de joc en una zona de joc pot ser una habilitat de diversos passos que requereixi un conjunt diferent d'habilitats, incloses les habilitats cognitives (parar atenció, comprendre-les i recordar-les) i un conjunt d'habilitats motrius que permeten a l'individu assolir el resultat final. La majoria d'aquestes habilitats estan relacionades amb el desenvolupament del llenguatge i la comunicació. Com que els infants amb autisme poden tenir dificultats amb una o més d'aquestes habilitats, poden enfrontar-se a problemes de seguretat i tenir dificultats per divertir-se. Diverses ciutats d'arreu del món utilitzen suports visuals i imatges que expliquen com funcionen els elements de joc.

L'aplicació contindria imatges sobre com utilitzar els diferents elements del joc. Per fer-ho més eficient, es podria col·locar un codi QR als elements del joc que redirigeixi a l'aplicació.

Anticipació

L'anticipació és molt important per als nens en l'espectre autista. Acostumen a frustrar-se quan pensen en un parc concret, però els porten a un altre. Per evitar aquestes situacions, les famílies i els experts en TEA utilitzen suports visuals..

L'aplicació incorporaria fotografies dels diferents parcs a la ciutat per ajudar anticipar a quin parc aniran.

Donar veu a les famílies amb infants autistes

Les famílies dels nens amb autisme senten que les seves preocupacions relacionades amb les zones de joc públiques no són preses en compte per l'administració pública. Si bé les associacions d'autisme estan fent una gran feina per conscienciar la ciutadania i posar en primer pla les seves reivindicacions, donar veu a aquestes famílies ajudaria a salvar la bretxa entre les administracions públiques i elles. A més, també crearia comunitat, donant-los una plataforma per compartir inquietuds i assessorar-se mútuament.

L'aplicació tindria una secció per a ressenyes i comentaris on les famílies d'infants autistes podrien compartir experiències sobre els espais de joc tant entre elles, per informar-se mútuament, com amb les institucions de càrrec dels parcs.



ASD Publics

Activant Espais amb Públics NeuroDiversos